

کتابتیں

ISSN : 2228-5679

[illegible]

ابراهیم بن حکم بن ظهیر ❖ جایگاه علمی اجتماعی ابن مخلد، از اساتید سنی مذهب شیخ طوسی ❖ حقیقه ایمان شهید ثانی یا ایضاح
البیان زین الدین بن محسن عاملی ❖ چگونگی مرجعیت و نشر فتاوی شیخ اعظم انصاری ❖ حاج شیخ جعفر شوشتری ❖ دکتر سید محمد
علی شهرستانی ❖ زندگنامه های خودنوشت شیخ حسین واعظ شوشتری، محمد تقی نیرتیری، میرزا محمد حسین نائینی و شیخ محمد غروی
سندی از حدود هشتاد سال پیش راجع به تحول در حوزه نجف اشرف ❖ پنج نامه منتشر نشده از استاد فقید دکتر ابوالقاسم گرچی ❖ هبه نامه
و وصیت نامه سید دلدار علی ❖ سه اجازه از بزرگان حله ❖ اجازه ابن ابی جمهور به سید حسن بن ابراهیم بن یوسف بن ابی شبانه
بیست و پنج رساله در موضوع نذر بعد از وفات ❖ نگاهی به الاخبار الدخیله ❖ الاربعین فی امامه امیر المؤمنین ❖ آفاق نجف ❖
گزارش سفری به ریاض ❖ تصحیح اعیان الشیعه ❖ نامه شیخ آقا بزرگ تهرانی به آیه الله ملا محمد جواد صفای
نکته ها ❖ آثار نو یافته

کتاب پیوست: مُلحق امل الامل

علی فاضل

۱. این کلمه را قافورک (طیقات، قون، ص ۸، ص ۱۱۷، ۳)
الذریعة، ج ۱، ص ۱۳۵، ۱۷۷) ربی خوانده است
در نسخه این کلمه با دوزی ضبط شده است و
بعضی حروف ناطقه هماری نشده است این کلمه در
سلسله سبب مجاز از علی ابن مطهر نیز آمده است.
قافورک

۱. ابن کثیر در شرحه بدر بن قحطبه است. آثار کبار
(محققان اسلام النبی)، قرن هفتم، ص ۱۲۹، ۱۳۰؛
الدبریه، ج ۱، ص ۲۲۳. آن را «الدبریه» خوانده
است در موشم اول از طبقات در بیان موهمل
«دین الزینی» نوشته شده است که شاید از زبانات
قرن شانزدهم نبوی باشد.
۲. اعلام النبیه (المحققان الزبانی)، قرن ۸،
ص ۱۳۵، ۱۳۶. «الدبریه»، ص ۱۸۷.

۱. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.
۲. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.
۳. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.
۴. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.
۵. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.
۶. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.
۷. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.
۸. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.
۹. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.
۱۰. طبقات اعلام الشيعة (الطهاتى) الراهنه، قرن ۸، ص ۱۳۵.

۱. حسن استخری، «تاریخ فرهنگ اسلامی ایران»، ج ۱، ص ۲۲۳.
۲. آقابزرگ تهرانی، «معجم البحار»، ج ۱، ص ۱۵۲.
۳. «تاریخ فرهنگ اسلامی ایران»، ج ۱، ص ۱۵۲.
۴. «تاریخ فرهنگ اسلامی ایران»، ج ۱، ص ۱۵۲.
۵. «تاریخ فرهنگ اسلامی ایران»، ج ۱، ص ۱۵۲.
۶. «تاریخ فرهنگ اسلامی ایران»، ج ۱، ص ۱۵۲.
۷. «تاریخ فرهنگ اسلامی ایران»، ج ۱، ص ۱۵۲.
۸. «تاریخ فرهنگ اسلامی ایران»، ج ۱، ص ۱۵۲.
۹. «تاریخ فرهنگ اسلامی ایران»، ج ۱، ص ۱۵۲.
۱۰. «تاریخ فرهنگ اسلامی ایران»، ج ۱، ص ۱۵۲.

نسخه‌ای نفیس و کهن از شراعی الاسلام محقق حلی (م ۶۷۶) به تاریخ ذی حجه ۶۹۹ به خط محمّد بن حسین بن علی بن قاسم زینی استرآبادی که در حله نوشته شده است در کتابخانه مجلس شورای اسلامی به شماره ۹۵۳۳ (فهرست، ج ۳، ص ۲۹۱) نگه داری می‌شود.

در دو صفحه نخست نسخه سه اجازه نگاشته شده است:

۱. اجازه علامه حلی به عزالدین حسین بن ابراهیم بن یحیی استرآبادی در ۲۸ صفر ۷۰۸.

٢. اجازہ ابراہیم بن علوان بہ ہمودرغزہ ربیع الاول ٧٠٨.

۱۳. اجازه علی بن یوسف بن مظہر برادر علامہ حلی و مؤلف التذد القویہ بہ علی بن حسین بن قاسم بن رینی^۱ استرآبادی در ۲۸ محرم ۷۰۳.

هر سه اجازه به خط مجیزین است.

آقا بزرگ در زمانی که این نسخه جزو کتابخانه شیخ ابوالفضل زنجانی شیخ الاسلام زنجان بوده آن را واریت کرده و در حقیقت والذریعه «آزان یاد کرده است. وی براساس همین اجازات شرح حالی برای علی بن حسین استرآبادی و ابراهیم بن علوان و حسین بن ابراهیم استرآبادی و محمد بن حسین استرآبادی ترتیب داده است. پایان نسخه این چنین است: «فرغت من تحریریه بحمدالله وحسن توفیقیه فی بلد الحلة يوم الثاني فی وقت العصر فی شهر المبارک ذي الحجة فی عشر و الحسین الثاني فی تاریخ سنة تسع وتسعين وستمئة. صاحبه وکاتبه اضعف عبادالله محمّد بن الحسین بن علی بن القاسم الزینی».

پس از آن درذیل آن بلاغ قرائت علی ابن مطهر و در اعلامه آمده است: «بلغ قراءة و شرحاً فی أوقات متفرقة آخرها العشرون من شهر رمضان المبارك من سنة تسع وتسعين وستمئة. کتبه علی ابن مطهر حامداً لله ومصلياً علی خير خلقه محمد النبی وآله الطاهرين».

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً يضيء القلب ويهدي السبيل

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العلم

روشن است که نسخه در ابتدا در تملک کاتب نسخه بوده سپس به مجازان منتقل شده است. نام مؤلف و مؤلف در برگ دوم (ظهر نسخه) بالای اجازه علی ابن مطهر این چنین آمده: «کتاب شرائع الإسلام في مسائل الحلال والحرام. تصنیف الشیخ الإمام الأعظم، قدوة المعتبر، نجم الهدی والدين... الأمثل، شرف الأفاضل، شیخ الشیعة، رکن الشریعة، مفتی الغریبین، أبی القاسم جعفر بن الحسن بن سعید - قدس الله روحه ونور ضریحه بمحمد وآله الطاهرين».

دوست گرامیم جناب آقای ابوالفضل حافظیان فهرستنگار کتابخانه مجلس این اطلاعات را نیز درباره نسخه به دست می دهد: «نسخه نفیس، [مشکول]، عناوین و نشانی ها شگرف، مقابله و تصحیح شده، و بلاغ قرائت های متعددی دارد، از جمله در آخر نسخه... حواشی دارد. به نسخه رطوبت رسیده است، رکابه نویسی دارد».

تصحیح این اجازات به درخواست سرور ارجمند حضرت استاد آقای شیخ رضا مختاری دامت توفیقاته صورت پذیرفت، از حسن ظن آن جناب به بنده حقیر سپاسگزارم.

۸ صفر ۱۳۳۲

۲۳ دی ۱۳۸۹

علی فاضلی

[إجازة العلامة الحلبي لعز الدين حسين الإسترابادي]

قرأ عليّ الشیخ العالم الفقیه الفاضل الکبیر، الزاهد الورع، المحقق المدقّق، ملک العلماء، عزّ الملة والدين حسين بن إبراهيم بن يحيى الإسترابادي - أدام الله توفيقه وتسديده، وأجرل من كلّ عارفة حظّه ومزيده - أكثر کتاب شرائع الإسلام في مسائل الحلال والحرام من مصنفات شیخنا العالم الأعظم السعيد نجم الدين أبی القاسم جعفر بن الحسن بن سعید - قدس الله روحه ونور ضریحه - قراءة مهذبة.

وقد أجزت له رواية هذا الكتاب وغيره من مصنفات الشيخ السعيد نجم الدين مصنفه عني عن المصنف.

وكذا أجزت له رواية جميع كتب أصحابنا - قدس الله أرواحهم - بالطرق المتصلة مني إليهم وفقه الله تعالى للخيرات.

وكتب حسن بن يوسف ابن المطهر في ثامن وعشرين صفر سنة ثمان وسبعمئة. والحمد لله وحده وصلى الله على سيدنا محمد النبي وآله الطاهرين.

کتاب شیعه (۲)

سال اول، شماره دوم، پاییز و زمستان (۱۳۸۹)

[اجازات]

آلف بدیعجان یارموزرگان علیه

[إجازة إبراهيم بن علوان لمزالدین حسین الإسترابادی]

قرأ عليّ الشيخ الفقيه العالم الفاضل الكبير الزاهد الورع، عزّالدين جمال الإسلام شرف العلماء حسين بن إبراهيم بن يحيى الإسترابادي - أدام الله تأييده، وأحسن توفيقه، وأجزل من كل حظّ مزیده - أكثر كتاب شرائع الإسلام في معرفة الحلال والحرام في الفقه. وسمع وقابل مع الجماعة كثيراً منه من تصانيف الشيخ السعيد، الإمام الفقيه، العلامة المعظم نجم الدين أبي القاسم جعفر بن الحسن بن سعيد - قدس الله روحه ونور ضريحه - قراءة مرضية مهذبة تدلّ على فهمه وتشهد بعلمه، ويتنوّث له في أثناء قرائته وتضاعيف مباحثته ما اشتمل عليه من فقه الكتاب، فأخذه وإعياً فاهماً، وأذنت له رواية ذلك عني عن مصنفه - رحمه الله تعالى، وأذنت له أن يروي عني أيضاً جميع ما قرأته أو سمعته أو رويته عن مشايخي - رحمهم الله جميعاً، فليرو ذلك عني متى شاء وأحب، مجتنباً من الغلط... محتاطاً في ذلك.

وكتب إبراهيم بن علوان في غرة شهر ربيع الأول سنة ثمان وسبعمئة، حامداً مصلياً مستغفراً.

[إجازة علي بن يوسف ابن المطهر لزين الدين عليّ الإسترابادي]

قرأ عليّ الأجل الأورحد، العالم الفاضل الفقيه النحرير الثمّن المحقّق زين الدين جمال الإسلام عليّ بن الحسين بن القاسم بن الريني الإسترابادي - نفعه الله بالعلم، وزيّنه بالحلم، وأحسن توفيقه، وسهّل إلى كلّ خير طريقه، وجعل التقوى قرينه ورفيقه - جميع كتاب شرائع الإسلام في مسائل الحلال والحرام تصنيف شيخنا الإمام المعظم، والفقيه الأعظم، نجم الدنيا والدين أبي القاسم جعفر بن الحسن بن سعيد - قدس الله روحه، ونور ضريحه - قراءة فهم وإتقان ومعرفة وبيان صحيحة مهذبة تشهد له بالعلم وجودة الفهم، وعزفته ما وصل جهدي إليه، وقوّى اجتهادي عليه، فأخذه أخذاً ثقيلاً، وضبطه ضبط قطين، وأذنت له في رواية ذلك عني عن المصنف - رضوان الله عليه ولا زالت التحيات واصله إليه - وأبحته رواية جميع ما رويته وسمعت وأجيزلي وأنا بري من الغلط والتصحيف واللحن والتحرّف، فليرو ذلك عني متى شاء وأحبّ كتبه عليّ بن يوسف ابن المطهر في الثامن والعشرين من المحرم من سنة ثلاث وسبعمئة حامداً لله مصلياً على خير خلقه محمداً وآله الطاهرين.

